

Chrzanówek/Ciechanów, 15 marca 2021 r.

Podmiot wnoszący petycję

Wójt Gminy Opinogóra Górna

Petycja

Ja, niżej podpisany, w imieniu własnym oraz grona zaniepokojonych mieszkańców, podpisanych na załączonej liście poparcia, realizując konstytucyjne prawo do petycji, zapisane w art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz zgodnie z ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, wnoszę niniejszą petycję.

Petycję składam w interesie każdego popierającego jej treść, mając jednak nadzieję, iż nasz wspólny interes przyczyni się do polepszenia sytuacji będącej w interesie ogółu mieszkańców.

Stosownie do art. 2 ust. 3 ustawy o petycjach, zwracam się z prośbą o zajęcie stanowiska, wobec obecnej sytuacji oraz co do przyszłości ładu przestrzennego, w tym współdziałania z innymi gminami przy zachowaniu ładu przestrzennego, zasad dobrego sąsiedztwa, zasad współżycia społecznego na granicach administracyjnych gmin, oraz zwiększenia społecznego i jednostkowego wymiaru zaufania do władz publicznych.

Jednocześnie wnoszę o:

1. niezwłoczne zamieszczenie informacji zawierającej odwzorowanie cyfrowe (skan) petycji na stronie Internetowej zgodnie z art. 8 ustawy o petycjach z pominięciem ujawniania danych osobowych wnoszącego i danych zawartych w załączonej liście poparcia (pozostawienie informacji o liczbie popierających);
2. rozpatrzenie petycji bez zbędnej zwłoki;
3. poinformowanie opinii publicznej o sposobie załatwienia petycji.

Uzasadnienie

W bezpośrednim sąsiedztwie granicy gminy Opinogóra Górna, w pasie działek 199/9, 199/10 i 199/11, na terenie działek przy ul. Amarantowej, planowa jest inwestycja obejmująca zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. W ocenie mieszkańców będzie ona godzić w obecny ładu przestrzenny zabudowań nie tylko Ciechanowa, ale także Chrzanówka (dla zabudowań wzdłuż granicy miasta i gminy). Świadomi braku możliwości bezpośredniego oddziaływania Wójta na decyzje administracyjne organu, właściwego na teren planowanej inwestycji, prosimy jednak o zajęcie stanowiska w sprawie.

Jako działania na przyszłość pragniemy zarekomendować współdziałanie jednostek samorządu terytorialnego, które jest dopuszczalne i w niezastrzeżonych przypadkach, dobrowolne. Zasadnym jest, aby na styku dwóch JST do takiego współdziałania dochodziło, w tym w szczególności przy planowaniu przestrzennym, czy to w formie stanowisk czy zorganizowanego działania (np. w formie stowarzyszenia). W myśl postanowień Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 znaczenie ładu przestrzennego jako nieodłącznego atrybutu rozwoju zrównoważonego rozumianego w szerokim, zintegrowanym ujęciu, dla warunków życia obywateli, funkcjonowania gospodarki i szans rozwojowych powoduje, że racjonalizacja procesów przestrzennych stała się obecnie jednym z najważniejszych zadań władz publicznych, przede wszystkim zaś administracji rządowej i samorządowej. Z uwagi na fakt, że głównym podmiotem planowania przestrzennego jest gmina, wyposażona w szereg kompetencji władczych, to właśnie ona jest najbardziej obciążona urealnieniem i skonkretyzowaniem tego pojęcia. Rozstrzygnięcia gminy mają przy tym największą siłę oddziaływania na sytuację prawną i faktyczną podmiotów zainteresowanych ustaleniami planistycznymi (właścicieli nieruchomości, inwestorów, deweloperów, przedstawicieli organizacji społecznych i innych).

Miejscowy plan zagospodarowania terenu, jak i decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, tworzą określony ładu przestrzenny. Stanowi on wartość w życiu społecznym, ponieważ obywatele w swoich decyzjach życiowych kierują się także kształtem otaczającej ich przestrzeni i miejscem, w którym przyjdzie im żyć i mieszkać. Brak powszechności planów miejscowych dla gmin powoduje niepewność co do przeznaczenia nieruchomości w przyszłości. Jeżeli gmina ma uchwalony plan, osoba zainteresowana nabyciem nieruchomości może uzyskać informację o przeznaczeniu danej nieruchomości w planie miejscowym. W przeciwnym razie pozostaje kierowanie zapytań do urzędników. Na tym etapie może dojść do utraty zaufania do administracji publicznej, gdyż informacja może okazać

się błędna lub niepełna, a projektowane przyszłe studium przewiduje inne przeznaczenie nieruchomości niż w udzielonej odpowiedzi. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pomimo braku mocy aktu prawa miejscowego nie powinno być dowolnie pomijane, gdyż w dużej części przypadków jest jedynym dokumentem wskazującym inwestorom kierunki rozwoju danego obszaru. Zasadnym może być wprowadzenie miejscowych zasad poszanowania takiego Studium (z poszanowaniem przepisów powszechnie obowiązujących), aby zapobiec chaosowi planistycznemu i zaburzeniu ładu przestrzennego, którymi zagrożone są warunki zabudowy podejmowane w drodze decyzji administracyjnej. Po pierwsze – decyzja o warunkach zabudowy poddawana jest krytyce jako akt, który zamiast zapewniać ład przestrzenny dezintegruje go i wprowadza chaos przestrzenny. Po drugie – ustalanie warunków zabudowy w trybie decyzji administracyjnej oznacza, że czynność ta jest poza kontrolą społeczną, realizowaną w ramach demokratycznych procedur planistycznych. Z założenia więc jest to sposób uniemożliwiający wyważanie interesów różnych uczestników „gry o przestrzeń”, a tym samym obciążony ryzykiem powstawania konfliktów społecznych. Po trzecie – decyzje o warunkach zabudowy są w znacznie większym stopniu korupcjogenne niż procedury planistyczne.¹

Proszę o podjęcie działań zapobiegających sytuacjom w których kolejni mieszkańcy będą budzić się z obawą o najbliższe otoczenie lub niedającą się przewidzieć inwestycją za oknem, a także świadomością walki o swoje praw i wolności, nie tylko w trudnej sytuacji krajowej, ale także w swojej Małej Ojczyźnie – mieście, gminie, powiecie czy województwie. Wierzę, że organ dostrzega te problemy.

Mając powyższe na uwadze proszę jak w *petitum*.

¹ Fragmenty *Ład przestrzenny jako paradygmat zrównoważonego gospodarowania przestrzenią* – Marta Woźniak, Uniwersytet Opolski